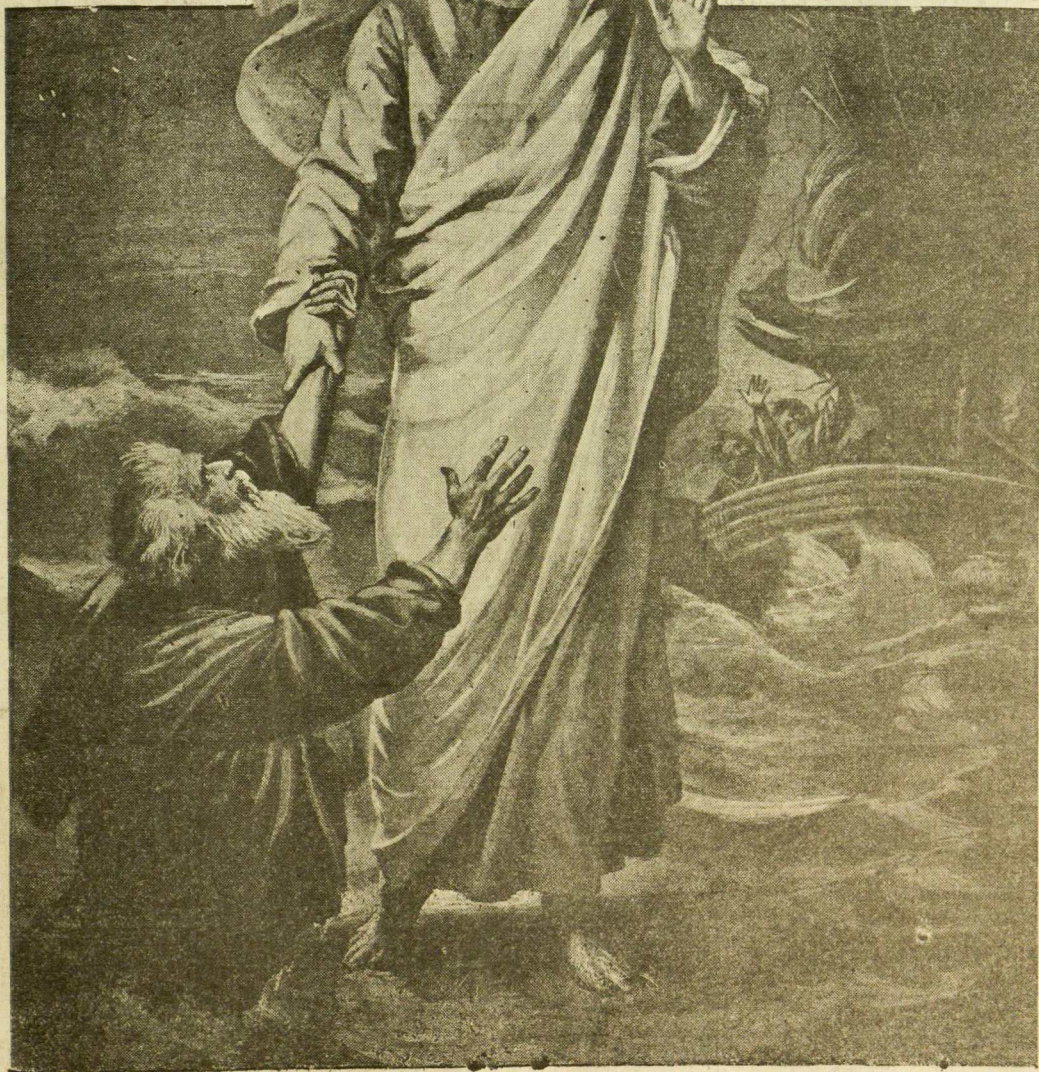

LATVAS

No. 41. Metai VI

Spalio (Oct.) 9, 1926

Latvian
republican
press

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a .

JONO 4, 46-58.

ANUO metu buvo vienas karaliaus valdininkas, kurio sunus sirgo Kaparnaume. Tas, išgirdęs, kad Jėzus ateina iš Judiejos į Galilieją, nuėjo pas jį ir prašė jį ateiti ir pagydyti jo sunų, kurs buvo marinamas. Tuomet Jėzus jam tarė: Jei jus nematote ženklų ir stebuklų, jus netikite. Valdininkas jam atsakė: Viešpatie, ateišk pirma nekaip mano sunus numirs. Jėzus jam tarė: Eik, tavo sunus gyvas. Žmogus įtikėjo žodžiams, kuriuos jam pasakė Jėzus, ir išėjo. Jį jau pareinantį pasitiko tarnai ir pranešė jam, sakydami, kad jo sunus gyvas. Jis tad paklausė juos apie valandą, kurioje jam pasidarė geriau. Jie atsakė: Vakar septintoje valandoje lievėsi krėtes į drugys. Tuomet tėvas suprato, kad tai

L e k c i j a .

EFEZ. 5, 15-21.

BROLIAI: žiūrėkite, kaip atsargiai turite elgtis; ne kaip neišmintingi, bet kaip išmintingi, gerai naudokitės laiku, nes dienos yra piktos. Todėl nebukite neprotingi, bet supraskite, koki yra Dievo valia. Neapsigerkite vynu, kuriame yra ištvirkimas. Bukite pilni šventosios Dvasios, kalbėdamies tarp savęs psalmėmis, imnais ir dvasinėmis giesmėmis, giedodami ir džiaugdamies savo širdyse Viešpačiui; dėkodami visuomet už visa Dievui ir Tėvui mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu. Pasiduokite vieni kitiems Kristaus baimėje.

buvo ta valanda, kurioje Jėzus jam tarė: Tavo sunus gyvas, ir įtikėjo jis pats ir visi jo namai.

ŠV. PRANCIŠKAUS ŠVENTEI.

E V A N G E L I J A .

MAT. 11, 25-30.

ANUO metu Jėzus atsiliėpdamas tarė: Aš garbinu tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad tai paslėpei nuo išmintingųjų ir gudriųjų ir tai apreiškėi mažutėliams. Taip, Tėve, nes taip tau patiko. Visa man

mano tėvo atidūta. Ir nėvienas nepažįsta Sunaus,, kaip tik Tėvas; taippat ir Tėvo niekas nepažįsta, kaip tik Sunus, ir kam Sunus panorės apreikšti. Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate apkrauti, ir aš jus atgaivinsiu. Imkite ant savęs mano jungą ir mokinkitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies; taip jūs rasite savo sieloms atilsio. Nes mano jungas saldus ir mano našta lengva.

Šventas Pranciškus.

Katalikų Bažnyčia pasauliui yra davusi daugelį šventųjų. Jų esama kilusių iš kiekvienos šalies, tautos, luomo, amžiaus ir lyties. Vieni pasižymėjo savo nepaprasta drąsa, praliedami kraują už tikėjimą, kiti savo tobulu kasdieniniu gyvenimu. Kaikurie tiek pasižymėjo savo nepaprasta šventybe, kad visas pasaulis stebisi jų aukštomis ypatybėmis ir visi žmonės be pažiūrų skirtumo savo galvas prieš juos lenkia. Vienas tokių ypatingų šventųjų yra šv. Pranciškus Asyžietis, kurio šįmet išpuola 700 metų sukaktuvės. Taigi ir mums pravartu šiomis dienomis arčiau tasai šventas vyras pažinti.

Šv. Pranciškus gimė 1182 metais Asyžiaus mieste, Italijoje. Jo tėvai Petras Bernardone ir motina Pika buvo turtingi miesto pirkliai. Pranciškaus tikras vardas yra Jonas, vėliau paties tėvo pakeistas į Pranciškų, kuris jam geriau priminė jo pagerėjusius prekybos santykius su prancuzais. Pranciškus savo pradinį mokslą išėjo Asyžiaus kunigų mokykloje. Aukštesnio mokslo jisai niekuomet nesiekė. Kadangi Pranciškus buvo gražus, linksmas ir prašmatnus jaunikaitis, tai buvo labai jaunimo mėgiamas. Jisai irgi mėgo gražiai pasirėdyti ir linksmi padainuoti, pritariant gitarai, kaip kad yra paprotys italų tautoje. Visgi jojo prakilni gailastingumo bei duosnumo ypatybė ir tuomet jau žymiai reiškėsi. Jisai buvo begaliniai duosnus visokiems pavargėliams.

Šv. Pranciškus buvo Dievo skirtas dideliui darbui. Aukščiausiojo keliai žmogui nesuprantami! Koksai vienas nežymus įvykis pakeičia visą žmogaus gyvenimo eigą. Taip atsitiko ir šv. Pranciškaus gyvenime. Ištikus kovai tarp Asyžiaus ir Perugijos miestų, jaunikaitis buvo sužeistas ir pateko į nelaisvę. Tenai jisai sirgdamas pradėjo mąstyti apie žmogaus gyvenimo svarbą šiame pasaulyje. Sugrįžęs namo, jisai vėl įstojo į kariuomenę, kurią rinko vienas kunigaikštis Napolio karaliui, norinčiam kariauti prieš imperatorių. Bet kelionėje Spoleto mieste smarkiai susirgo ir turėjo grįžti namo. Šiuomi ir baigėsi jo bandymai kuomet nors likti kareiviu.

Nors kaip kada Pranciškus dar ir žaidė su jaunimu, bet jau buvo visai kitoks žmogus, ką visi pastebėjo. Tuomet jisai stovėjo ant savo gyvenimo perlaūžos. Vieną kartą jodamas keliu taip Umbrijos kalnų jisai patiko rauputą žmogų, kurio biauri išvaizda suteikė jaunikaičiui nemalonaus jausmo ir jisai nusigręžęs pradėjo smarkiai joti. Bet susigriebė, blogai padaręs. Jisai sugrįžo atgal, nulipęs nuo arklio apkabino nelaimingąjį, pabučiavo jį ir atidavė jam visus pinigus, kuriuos prieš savęs turėjo. Po kiek laiko jisai buvo nuvykęs į Romą. Užėjęs į šv. Petro baziliką, jisai nusiminė, pažvelgęs į aukų tuščią lėkštę; joje tebuvo keletas skatikų. Pranciškus sudėjo į aukų lėkštę savo visus pinigus. Išėjęs laukan iš

bažnyčios, jįsai išmainė su vienu elgeta, sėdėjusiu prie šventovės durių, savo brangius rubus ant skarmalų ir visą dieną išstovėjo tarp elgetų minios pas bazilikos duris. Šitie jo pasielgimai buvo pradžia jo šventojo gyvenimo, pagrįsto visiško neturto dorybe.

Galutinas persilaužymas įvyko šitokiose aplinkybėse. Vieną dieną Pranciškus meldėsi šv. Damijono apiplyšusioje koplytėlėje už miesto. Dvasios pagavime jįsai išgirdo savo širdyje žodžius: "Eik, Pranciškau, ir atstatyk mano namus, kurie, kaip patsai matai, griuvaž!" Jaunikaitis suprato, kad jam dangaus balsas įsako pataisyti šitą griuvančią koplytėlę. Jam nė į galvą neatėjo mintis, kad Viešpats Dievas jį šaukia kurti ką tai naujo, tobulaus Kristaus Bažnyčioje, kas pakeltų jos vardą ir svarbą pasaulio akyse. Savo supratimu Pranciškus, sugrįžęs namo, paėmė daug brangių kilimų iš savo tėvo krautuvės ir, nuvežęs į artymą miestelį Foligno, kame tuomet buvo prekymetis, visa pardavė, net ir savo arklį. Gautus pinigus jįsai atnešė šv. Domijono bažnytėlės klebonui, kuris, sužinojęs visą įvykį, jokių budu nenorėjo tų pinigų priimti. Pranciškus, metęs auksą ant grindų, išėjo laukan.

Bernardone, sužinojęs apie sunaus pasielgimą, baisiai įpyko. Jaunikaitis, vengdamas tėvo rustybės, pasislėpė kalno uoloje. Kuomet, mėnesiui praslinkus, Pranciškus išlindo iš savo apsaugos, visas iš alkio sunykęs ir purvinas, paskui jį sakė miesto minia, mėtųdama į jį purvais ir akmenimis kaip į

beproty. Tėvas parsivilko jį namo, baisiai sumušė, surišo ir užrakino kamaroje. Tėvui nėsant namieje, motina jį išleido. Pranciškus atvyko į šv. Damijono kleboniją, kurioje rado sau prieglaudą. Bet tėvas tuojuo patraukė jį teisman. Nesitenkinđamas atgautais už parduotas prekes pinigais, tėvas pasirįžo savo sunaus atsižadėti, prašalindamas jį teismo keliu iš savo palikimo paveldėtojų. Pranciškus tuomi labai apsidžiaugė. Kadangi jįsai jau buvo išrišęs savo likimą, pasirįždamas pasišvęsti Dievui, pasaulinis teismas negalėjo jo liesti. Todėl visa byla perėjo į vietinio vyskupo rankas. Bylos metu sunus, nusivilkęs savo visas drapanas, atidavė jas tėvui, sakydamas: "Iki šiol aš tamstą vadinau tėvu ant žemės. Nuo dabar aš tetrokštu kalbėti: Tėve mūsų, Kuris esi danguje!"

Tai buvo Pranciškaus paskutinis žingsnis iš pasaulio — turto, garbės ir visų jo savybių. Dabar jįsai pradėjo gyventi nauju, pasauliui dar mažai nežinomu gyvenimu — visiško neturto gyvenimu. Poeto Dantės dainos žodžiais kalbant — tai buvo Pranciškaus sužadotinės su skaisčia neturto dorybe. Apsivilkęs šiurkščiu vilnoniu rubu ir susijuosęs sumazgyta virve, Pranciškus išėjo skelbti pasauliui Kristų ir tą patį prikalta prie kryžiaus. Visą laiką praleisdavo gailėstingumo darbuose, rupindamasis raupuotais, skelbđamas Dievo žodį sodiečiams ir ragindamas juos daryti atgailą ir gyventi Dievo bei artymo meilėje. Nedaug laiko tepraėjo. Asyžius ir apielinkių gyventojai tartum

stabu ištikti skendo nusistebėjime. Jie pažino savo klaidą: Pranciškus nebuvo beprotis, bet naujas šventasis, Dievo siųstas angelas, kuris žadintų žmones prie krikščioniškosios tobulybės.

Pranciškus savo gyvenimu sužavėjo žmones. Atsirado pasekėjų, kurie irgi norėjo panašiai gyventi. Pirmutinis prisidėjo Bernardas de Quintaville, didelis turtuolis, ir Petras de Cataneo, katedros kanauninkas. Gavę iš tėvų benediktinų Portziuncola bažnytėlę Asyžiaus laukų slėnyje, jie pastatė molio šiaudais dengtus namelius. Tai buvo pranciškonų vienuolijos užuomazga. Į trumpą laiką nauja vienuolija, sparčiai augdama, siekė keletos tukstančių narių. Kuomet 1221 metais įvyko pranciškonų suvažiavimas Portziuncola slėnyje, jame dalyvavo 5000 vienuolių ir 500 kandidatų. Šv. Pranciškus, dar gyvas budamas, turėjo kuomi pasidžiaugti.

Netiktai vyrai, bet ir moterys ieškojo galimybės panašiai gyventi. Viena turtinga Asyžiaus miesto mergaitė Klira prašė šv. Pranciškaus įkurti moterims panašią vienuoliją. Šv. Pranciškus priėmė Kliarą ir jos seserį Agnietę, šiandie abidvi šventas, į vienuoliją. Jisai suteikė joms taisykles, sulig kuriomis turėjo tvarkyti savo vienuolinį gyvenimą ir laikinai apgyvendino jas pas seseris benediktines. Tokiu budu įkurta antra vienuolija moterims, kurios nuo savo pirmutinės viršininės ir savo vardą įgijo — Vargdienės Kliaristės. Kadangi atsirado žmonių, pasaulyje gyvenančių, norinčių siekti tos aukštos

krikščioniškosios tobulybės, tai šv. Pranciškus ir jiems pritaikė gyvenimo būdą, sukurdamas trečiąją vienuoliją arba Tretininkų Santvarą.

Patsai šv. Pranciškus, gavęs iš šv. Tėvo leidimą, priėmė dvasinius šventimus, bet iš didelio nusižeminimo kunigo luomą skaitė sau per aukštu ir todėl visą savo gyvenimą pasiliko dijakonu. Ir taip jisai ėjo iš miesto į miestą, minių lydymas, visų laukiamas. Savo pamokslus paprastai sakydavo lauke nuo bažnyčios laiptų, aikštėse. Šv. Pranciškus skelbė Dievo žodį paprasta visiems žmonėms suprantama kalba. Jo žodžiai tartum ugnies kibirkštys krito į žmonių širdis, uždegdamos jas Dievo ir artymo meile. Žmonės jį pamilo. Jam įeinant į miestą, skambindavo bažnyčių varpais, dvasiškija jį pasitikdavo su iškilmingiausia procesija, giesmėmis ir muzika. Žmonės atnešdavo ligonius, kad jisai juos pagydytų arba bent palašmintų; jie bučiuodavo tą žemę, kuria šventasis praeidavo; net kartais jo rudinę apkarpydavo, ieškodami atminimų. Tokia garbė nei kiek nesumažino jojo nusižeminimo. Anaiptol, jisai po tokių iškilmių jausdavosi dar daugiau vargingesnis, menkesnis sutvėrimas, kurio vienintėlis tikslas šiame gyvenime, panašus jo Išganytojui, buvo bandymas likti prikaltu prie kryžiaus. Todėl jisai ir skelbė Kristų prikaltą prie kryžiaus, primindamas, kad "jisai pats yra prikryžiuotas pasauliui ir kad pasaulis jam prikryžiuotas".

Šv. Pranciškus, siekdamas krikščioniškosios tobulybės, atnaujino Ka-

talikų Bažnyčioje 13 šimtmečiuose tą Evangelijos gyvenimo kryptį, kuri taip žymiai reiškėsi pirmuose krikščionybės amžiuose. Jo įkurtoji vienuolija vėliau, prisitaikindama įvairioms gyvenimo aplinkybėms, pasidalino į keleta šakų, nešdama žmonijai dangaus šviesą ir širdies meilę. Šv. Pranciškus mirė 3 dieną spalio mėnuo 1226 metais. Per šituos 700 metų daug gero padaryta žmonijos gerovei. Ne veltui šandien visos tautos ir valstybės, kurioms net ka-

talikybė yra svetima, aukština šv. Pranciškų ir jo įgyvendintas šv. Evangelijos tiesas. Gaila, kad tie šventojo garbintojai užmiršta, jog tasai šv. Pranciškaus gyvenimas yra ne jo paties išgalvotas, bet Kristaus pasauliui paskelbtas ir šv. Pranciškaus pasektas. Ir todėl viršiausioji garbė priklauso Kristui ir Jo įsteigta Katalikų Bažnyčia, kuri viena tegali pagimdyti tokius dvasios milžinus, kaip kad yra šv. Pranciškus Asyžietis.

J. N.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikejimui.

Čia turi puikios medegos išpažinčiai.

3). Priedermėse į save: aš manau, kad aš galiu įrodyti, jog jei tamsta apelsi tikybos pareigas, turėsi dar daugiau medegos išpažinčiai. Pažiūrėkime:

Kai padarai ką gero, koki motyvai tamstą gaivino? Tamsta žinai, kad intencija pažymi veiksmą. Blogą intencija paverčia geriausį darbą į blogą. Ar pareigos motyvas įkvėpė tamstai tą darbą? Ar Dievo valios pildimo noras daryti kas Dievui malonu, ar ne kartais noras būti gerbiamu, pasaulio mylimu, asmens interesas ir pasirodymas kitiems skatina gera daryti?

Kaip užlaikai pašninkus? Ar nepraleidi laiką girtuokliavime?

Kaip palaikai skaistybę? Jei tamstos suņus tai darytų tamstos akyse kaip tamsta darai Dievo akyvaizdoje, Kurs

visą mato, ar neišgintumei iš savo namo kaip begėdį ir tamstos garbingo vardo plėšiką? Jei kitas vyras kalbėtų su tamstos moterimi, seserimi bei dukterimi, kaip tamsta esi nekartą kalbėjęs su kitomis moterimis ir jaunomis mergaitėmis, ką spręstumei apie jį? Ar nemanytumei, kad jis yra kaltas ir paleistuvis?

Ar tamsta nėsi suteptas tuo kas kitus sutepa?

Ta tamstos sąžinė atskaita būtų galima toliau varyti; manoji dar nepabaigta, aš tamstą įtikrinu.

Pakankamai pasakyta, kad įtikrinti tamstą, jei nori prisipažinti ir įsitikrinti, kad nežiurint tamstos žymios avinėlio nekaltybės, tamsta esi papildęs gana, kad padarius gerą, ilgą ir rimtą išpažintį.

Iš vienos pusės tamsta turi nuodė-

mių; aš tepriminiau biauriausias: iš kitos, aš neabejoju, kad turi gerą norą pasitaisyti. Tamsta pažįsti gerą ir pamaldų kunigą, kuris nudžiugs tamstą pamatęs ir tamstai atleis Dievo vardu.

Eik tad ir susirask jį su atvira širdimi. Tik pirmasis žingsnis yra sunkus; sunkenybe, gėda, tuojau išnyksta; ramybė ir džiaugsmas tęsis.

“Aš nebuvau jau taip ilgai!” Tuo maloniau; didelės žuvys brangesnės, delto kad retesnės. Nuodėmklausiai labai mėgsta didelius nusidėjėlius kaip kad mažutėlius, kuomet jie atsiverčia.

“Bet aš turėčiau tiek daugel papasakoti”. — Tuo geriau; didelės žuvys skaniausios.

“Aš negaliu visų atsiminti”. — Ką tai reiškia! Pasakyk kurias atsimeni; gailėkis už visas, o Dievas, Kurs tereikalauja noro visas išpažinti, visas atleis. Gailestis yra svarbiausias dalykas išpažintyje.

Paklausk manęs; eik išpažinties. Tamsta pamatysi kaip linksmas busi ir labai sužavėtas, kai tai pabaigsi. Tikroji linksmybė ant žemės yra proto ir sąžinės ramybė, geros išpažinties vaisius.

Vai, taip nuobodu eiti išpažinties.

ATSAKYMAS. Be abejo. Aš nepatariu eiti išpažinties, kad pasilinksmintum.

Visa, kas yra gera ir naudinga, nėra visa malonu. Nemalonu gerti karčius vaistus, kai sergi ar viduriai užkietėja. Jie geriami, kad žmogus pasveiktų. Nėra malonu ir linksma dirbti nuo ryto iki vakaro pragyvenimui sau ir savo šei-

mai, sutaupyti truputį del senatvės. Bet tai naudinga, tai reikalinga; ir dirbama, nors darbas yra nuobodus, nemalonus, sunkus.

Taip ir su išpažintimi. Tai vaistas, kartus vaistas; juo kartesnis, tuo reikalingesnis; bet neapleidžiamas vaistas, be kurio negali apsieiti. Aš ne del pasilinksmavimo einu išpažinties, bet kad išsigydyčiau iš savo dvasinės ligos ir palaikyčiau savo dvasinę sveikatą.

Buk tad truputį darbštesnis. Neleisk piktai mūsų amžiaus ligai tamstą parblokšti ant šono, kuri yra pareigų pildymo noro silpnybė-karštingė. Priedermė, tas kilnus ir žymus žodis, nieko nereiškia daugumai žmonių. Jie nieko nesuvokia kaip tik pasilinksminimą.

Saugokis tos silpnybės ir karštingės, ir prisimink Dievo teismą.

Eiti išpažinties buvo labai gera, kai aš buvau mažas ir ėjau mokyklon: dabargi...

ATSAKYMAS. Dabargi, kai man 10 kartų reikalingiau, aš neinu daugiau.

Dabar, kai mano aistros vystosi ir dega, kai esu apsuptas pasaulio pavojais iš visur, piktybėmis spaudžiamas, koki nauda saugotis?

Vargšė žmogaus širdis? Kaip ji blaškos, užuot proto klausytų, ji mėgina jam rodyti kelią.

Išpažintis reikalinga visose gyvenimo valandose, kadangi nuolat butina klausyti Dievo įsakymus, Katalikų Bažnyčios skelbtus ir skelbiamus. Dievo įstatas liepia kiekvienam žmogui, galinčiam nuodėmę papildyti, be išim-

ties, išpažinti savo nuodėmes mažiau-
sia kartą metuose.

Visame gyvenime žmogui dera ir
butina išpažintis. Kadangi visame gy-
venime mes papildome nuodėmių, ka-
dangi mes galime mirti bent kada ir
išpažintis yra vienatinis vaistas, kuris
sunaikina nuodėmę ir palaiko sielą, pa-
sirengusių stoti Dievo teismani.

Juo toliau žmogus žengia to gyve-
nimo keliu, kovos, kurias jis turi nuga-
lėti, yra tuo baisesnės; antpuolius, ku-
riuos jis turi sutikti, yra dažnesni ir
smarkesni; jo skaitlingi priešai yra dar
skaitlingesni... Ar gi tai laikas nuleis-
ti rankas, šarvus padėti ir pasiduoti
priešui?

**Aš pažįstu davatkų, kurie nėra ge-
resni už savo kaimynus. Toks-ir-toks,
einąs išpažinties, nėra geresnis už a-**

nuosius.

ATSAKYMAS. Tai parodo, kad

1) žmogus, kurį išvardini, nepriei-
na išpažinties tinkamai ir nėra rimtas
krikščionis,

2) ar jo sąžinė yra labai surumbė-
jus, kadangi taip galinga priemone, kaip
tikėjimas, nepagelbsti jam pasitaisyti
ir buti geresniu už kitus,

3) ar (tai yra galimiausia) tamsta
klysti ir neteisingai sprendi apie jį.

Krikščionys, malonėk prisiminti,
nenustoja buti žmonėmis delto, kad
krikščionys. Jie turi silpnybės ir nepas-
tovumo, kurie yra vargšo žmogaus pri-
gimties įpėdiniai; prigimtis buvo sun-
kia nodėme suteršta. Jų darbai nėra vi-
si sulig jų nusistatymais, norais ir pa-
siržimais.

(Bus daugiau).

Ž I E D E L I A I

Pabučiavimas.

ti, kad raupų liga yra baisi. Viduriniais
amžiais raupuotųjų buvo labai daug.

Viešpats Dievas šaukia į savo tar-
nybę įvairiais budais. Šv. Pranciškus
didysis dvasios milžinas yra vienu tų
išrinktųjų, kuriuos mes šiandie garbi-
name ant savo altorių. Ne lengvai jam
teko toji garbė. Pasaulyje sunkiausias
dalykas, sunkesnis už tvirtovės paėmi-
mą, kaip sako dvasiniai rašytojai, yra
paties savęs pergalė. Ir tiktai tas, ku-

ris pergali save, gali buti tikru Vieš-
paties Dievo tarnu.

Šv. Pranciškus Asyžietis šitaip ra-
šo apie paties savęs pergalėjimą:
"Viešpats leido man pradėti mano at-
sivertimą tuo budu, kad, kol aš dar gy-
venau nuodėmėse, net žiurėti negalė-
jau į raupuotuosius. Bet Viešpats mane
atvedė į jų tarpą, ir aš dariau jiems
gailiaširdingumo darbus". Reikia atmin-

Visuomenė buvo jais labai susirupinusi. Tryliktame šimtetyje visoje Europoje buvo 19,000 raupuotiems ligoninių. Tokių ligonių priežiūra reikalavo didvyriško savęs išsižadėjimo.

Pusiaukelėje tarp Portziunca slėnio ir Asyžiaus miesto buvo viena tokių ligoninių raupuotiems. Kaip šv. Pranciškus, vaikščiodamas miesto apylinkėse, netyčia čia užklydavo ir užuodavo vėjo atneštą biaurų dvokimą visą jo kuną papurtydavo toksai nemalonus jausmas, kad jaunikaitis, užčiaupęs burną ir užmerkęs akis, kaip beprotis bėgdavo nuo šitos nelaimingųjų įstaiigos. Čia buvo svarbiausias Pranciškaus silpnumas. Bet šiuo atžvilgiu jisai atsiekė pagaliau didžiausios pergalės.

Vieną dieną, kuomet jaunikaitis ypač karštai meldė Dievą parodyti jam tikrą gyvenimo kelią, išgirdo tokį vidaus balsą: "Pranciškau, jei nori žinoti mano valią, visus daiktus, kuriuos mylėjai, ir kurių troškė tavo širdis, tu turi juos niekinti ir jų neapkęsti! Ir kai tu įstosi į šitą kelią, visa, kas pirmiau tau rodėsi saldu ir malonu, pasidarys kartu ir nepakenčiama, o visa, kuo iki šiol tu šlykštėjaisi, bus didžiausia saldybe ir neapsakomas džiaugsmas."

Ir štai, kai jaunikaitis svarstydamas šituos žodžius, jojo susimąstęs Umbrijos keliais, jo arklys staiga kruptelėjo ir sustojo. Pranciškus pamatė per kokia dvidešimtį žingsnių raupuotąjį, kuri lengva buvo pažinti iš tam tikrų rubų, kuriuos raupais sergantieji turėjo dėvėti, kad juos sveikieji pažintų ir jų šalintųsi. Jaunikaitis išsigando ir jau

buvo bepasukęs arklį, kad kuo greičiau sia pabėgus. Bet tuo metu vėl kaip aidas praskambėjo jo ausyse reikšmingi žodžiai: "Visa, ką pirmiau neapkentei, virs tau nuo šio laiko džiaugsmu ir saldybe!" Niekas Pranciškui negalėjo būti biauresnio už raupuotąjį. Štai atėjo valanda išpildyti Viešpaties žodžius ir parodyti jam savo gerą valią.

Jaunikaitis didvyrišku pasiržimu nušoko nuo arklio ir prišartino prie raupuotojo. Pro dvokiančias žaizdas ligonio veide sunku buvo įžiūrėti žmogaus bruožus. Pranciškus suteikė jam išmalda ir skubiai pasilenkęs pabučiavo jo supuvusį veidą. Kai atsirado ties arkliu, nė nepajuto kada ant jo užsėdo. Visas jisai drebėjo iš susijaudinimo; širdis kaip kujis plakė krutinėje; jis nežinojo kur ir koku keliu joja. Viešpats išlaikė savo pažadėjimą — užliejo jaunikaičio sielą neapsakomos laimės ir džiaugsmo bangomis.

Rytojaus dieną Pranciškus tiesiog žengė tuo keliu, kurio kitados vengdavo. Jis įėjo į raupuotųjų ligoninę su gausia išmalda. Ligoniai, kurių išvaizdos šlykštumą sunku aprašyti, iš visų pusių apsupo gražiai apsitaisiusį jaunikaitį. Visur taip bauriai dvokė, kad Pranciškus nenoromis dengė ranka burną ir nosį. Bet pavergęs, valios pasiržimu pasibiaurėjimo jausmą, dėjo į ištiestas ligonių rankas išmalda ir, kaip vakar, kiekvienam bučiavo baisesias jų rankų žaizdas.

Pranciškus pasiekė didžiausios pergalės, kokią žmogus gali pasiekti — jis pergalėjo patsai save. **R.**

Tretininkų Žinios.

Tęsinys iš 39 num.

Nes dėl to viso, ką mes aukščiau esame trumpai sužymėję ir atvaizdavę, butent dėl jo visų karžygiškų dorybių, dėl aštraus gyvenimo ir skelbimo atgailos, dėl įvairios ir kruopščios darbuotės visuomenei dorinti visas Pranciškus stovi krikščionių akyvaizdoj ne tik tam, kad juo stebėtumėmės, kiek kad jį sektute; jis, budamas Didžiojo Karaliaus skelbėjas rupinosi rengti žmones prie evangeliškojo šventumo ir kryžiaus meilės, bet visai nepadarėti juos gėlių, bičių, avinėlių, žuvių ir zuikių mėgėjus. Jei ir atrodo lyg būtų buvęs linkęs tula švelnesne meile Dievo sutvėrimtį mylėti, kad juos ir vadindavo "visai mažų brolių ir seserų vardais", tačiau tokia meilė, jei tik neperžengia ribų nėra peiktina, nes ne kas kita, kaip tik toji pat Dievo meilė lenkė jį mylėti tuos daiktus, nes "žinojo juos turint vieną ir tą pačią pradžią ką ir jis" (S. Bon. Leg. mai., c. 8n. 6), nes matė juose pasireiškiant Dievo gerumą, nes sulig įspaustaisiais daiktuose pėdsakiais visur susekdavo mylimąjį, iš visa ko darėsi laiptus, kuriais pasiekiamas jo sostas" (Th. a cel., Lėg. II, n. 165). Kas gi liečia visa kita, tai kas gi italams gali drausti girtis savo tautiečiu, kuris pačioj bažnytinėj liturgijoj "Tėvynės šviesa" vadinamas? (Brev. Fr. Minorum). Kas gali kliudyti vyrams, besirupinantiems liaudimi, skelbti Pranciškaus žmonių, ypač gi vargingųjų meilę? Tačiau pirmieji tevengia, kad, pagauti besaikės savo tautos meilės, kuria jie liepsnoja; antrieji gi tenepasimano jį esant pranokėją bei sekėją, jų pačių sugalvotųjų klaidų kurioms jis buvo tolimiausias. Bet norime, kad ir tie, kurie ne be kurio nors pamaldumo jausmo, šiais mažesnės reikšmės Asiziečio privalumais gėrisi ir su meile stengiasi paremti šias šimtmetines sukaktuves, kiek jie verti yra mūsų pagyrimo, lygiai tiek pat iš šio laimingo įvykio gautų galingų akstinų į tikrą šio didžiausio Kristaus sekėjo paveikslą išžiūrėti ir per tai dar didesnių Dievo malonės dovanų siekti.

Tuo tarpu, Garbingieji Broliai, mums yra

ypatingo pagrindo džiaugtis, kad šiais septyniasšimtaisiais šventojo Patriarko mirties sukaktuvių metais visame pasauly, o visųpirmiausia tuose kraštuose, kuriems jis suteikė garbės juose gyvendamas, šventumu šviesdamas ir darydamas garsių stebuklų, gerų norų žmonių sutartingai rengiamasi taip prie bažnytinių taip prie civilių iškilmių: su dideliu pasigėrėjimu žiurime, kaip jus tame reikale vadovaujate sau pavestajai dvasiškijai ir tikintiesiems. Jau dabar Mums tenka dvasios, netgi kuno akimis matyti gauslingi keliaujančių maldininkų būriai, kurie lanko Asizių arba kitas jam artimas žaliuojančios Umbrijos šventąsias vietas, ar stačius Alvernijos kalnų ar Rieti slėnio kalnelius: negalimas daiktas, kad dievotai lankantieji vietas, kur lyg dar tebejaučiamas Pranciškaus alsavimas ir jo paties, siulomos sekti dorybės, grįžtų namo ne pilni šio šventojo dvasios. Nes, anot Leono XIII žodžių, "apie šventajam Pranciškui tiekiamąjį garbinimą reikia pasakyti, jog tam, kuris yra garbinamas tiktai tada, tai suteikia didžiausio džiaugsmo, kai, yra naudinga pačiam garbintojui. O tikra ir patvari nauda tiktai tada tėra galima, kai žmonės stengiasi pasidaryti panašus į tą, kurio ne paprastomis dorybėmis stebisi, ir kai eidami jo pėdomis stengiasi buti geresni" (Enc. Auspicato 17 sept. 1882). Gal kas nors pasakys šių dienų krikščionių visuomenei pataisyti, reikalinga, kad atsirastų žemėje kitas Pranciškus. Tačiau tik reikia padaryti, kad žmonės anąjį Pranciškų pasirinktų dorybių ir šventumo mokytoju, kad jie visi eitų pėdomis to, kuro buvo "dorybių veidrodis, tiesos kelias ir dorą gyvenimo įstatas" (Brev. Fr. Minorum), ir argi tada neužteks jėgos ir priemonių šių laikų nuodėmingumui gydyti ir naikinti?

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

ITALIJA. — Šv. Tėvas paskyrė kynamis tris naujus vyskopus. Bet svarba tame, kad tie vyskupai yra kiniečiai ir tai pirmą kartą toksai paskyrimas įvyksta. Minėti toms iškilimėms šv. Tėvas patsai konsekruos naujus kinų vyskopus Romoje savo rumuose. Kartu jisai išleido į visų misijų šalis tikintiems raštą, kuriame jisai nurodo tą svarbą, kokią suteiks vyskupai, kilę iš tos pačios tautos. Kadangi kinų tauta yra labai didelė, todėl svarba, kad joje būtų kuodaugiausia katalikų. Šitam tikslui atsiekti reikia turėti vadai, kilę iš tos pačios kinų tautos. Toliau šv. Tėvas savo rašte kreipia dėmesio į Misijų draugiją, kuri daug ne tikta moralinės, bet ir finansinės naudos atnešusi Katalikų Bažnyčiai. Tikta per paskutinius šešius metus, kuomet toji draugija atateko Romos priežiurai, yra pasiuntusi į misijas šitiek aukų: 1920 metais — 316,000 lirų; 1921 — 625,000 lirų; 1922 — 1,500,000 lirų; 1923 — 3,700,000 lirų; 1924 — 4,700,000 lirų ir jau 1925 metais — 6,333,000 lirų. Turint misijose tokias pinigų sumas galima pradėti platesnis veikimas. Kuomet yra lėšų, galima priimti daugiau asmenų, norinčių likti misionieriais ir mokintis, kad paskui galėtų dirbti tą šventą ir sieloms išganingą darbą.

— Italijos karalienė Elena paaukojo keturis užtiesimus ant altorių Asyžiaus bazilikoje paminėjimui šių metų 700 sukaktuvių šv. Pranciškaus jubiliejų. Tie užtiesimai, ypatingai jų mezginiai, yra labai brangūs. Tai Sabaudijos karalių brangi nuosavybė, kurią karalienė atidavė bažnyčiai. Vienas tų užtiesimų bus vartojamas ant šv. Pranciškaus antkapio altoriaus, antras — ant šv. Kiliaros antkapio altoriaus, trečias — ant Pareijunkulių altoriaus ir ketvirtas — ant palaimintos Marijos antkapio, kuri buvo karaliaus Karoliaus Emanuelio I duktė, karšta tretininkė. Josios antkapis irgi randasi šv. Pranciškaus bazilikoje, Asyžiuje.

ANGLIJA. — Paskutinėmis dienomis visų

Londono laikraščių skaitytojų atkreipė dėmesį vienas ypatingas apsiereiskimas. Jau bus koki metai kaip laikraštis "Universe" paskelbė prašymą vienos labdaringos įstaigos, prašiusios pagalbos. Netrukus jai buvo prisiūsta pusterčio šimto dolerių auka. Ir nuo to laiko po du ar tris kartus į mėnesį tai viena tai kita labdaringa įstaiga prašo tame laikraštyje paskelbti padėkos žodžius už dideles pinigų sumas, aukas suteiktas labdaringsiems tikslams. Katalikų vaikai kadetai važiavo į Romą — gauta \$500 auka. Buvo paskelbta laikraščiuose varginga Irako valstybės katalikų padėtis — atėjo auka \$500. Prieš pora mėnesių kunigas prašė paramos, norėdamas nupirkti bažnyčios statymui lotą — gauta \$1000 auka, ir tai ant rytojaus po paskelbto prašymo. Laikraštyje tilpo aprašymas šv. Vincento draugijos svarbos ir jos darbuotės — gauta \$1000 auka tos draugijos darbuotei palaikyti. Aną savaitę laikraštis paminėjo tikta keliais sakiniais, kad vienam katalikų laikraščiuui grėšia finansinis bankrotas — tuojau gauta \$1000 auka. Ir tos visos aukos ateina be vardo kas tuos pinigus aukoja. Kad tai vienas asmuo aukoja, tai aišku, kadangi visa siunčiama popieriniais pinigais po 50 svarų banknotais ir vis iš tos pačios West London pusės. Kiek tenka apskaičiuoti, tai tasai asmuo šiais vienais metais jau spėjo paaukoti suvirš \$6,000. Aukotojas nežinomas, bet jo pavyzdys yra visiems žinomas ir visų aukštai vertinamas, kadangi tai yra tikrai katalikiškas gailėstingumas, nes aukotojas tikrai supranta ir tiki, kad "dangaus Tėvas, Kuris mato ir tamsoje, paskutinėje dienoje atlygins jam šunteriopa".

ČEKOSLOVAKIJA. — Čia gyvuoja draugija, vadinama "Juozapine". Josios tikslas rūpintis žmonėms teikti misijas ir rekolekcijas. Dabar Bratislava miesto kunigai vienuoliai, padedami šitos draugijos, stato namus, kuriuose bus įruošta visi patogumai norintiems

vyrams čia laikyti savo rekolekcijas. Kadangi šitas judėjimas pradeda plisti po visas šalis, tai ir čekai su slavakais tuomi susirupino. Amerikos Suvienytose Valstybėse tokių namų yra gana daug. Čia kartais vasaros metu yra vartojami kolegijų ir universitetų namai, vasarą mokiniams išvažiauvus, tušti pasilikę. Yra išsivystęs paprotys, kad mokyklos alumnai vasaros metu čia atvyksta kelioms dienoms rekolekcijų atlikti. Ir tokiu būdu tukstančiai gydytojų, advokatų, inžinierių ir kitokių profesionalų atlieka savo rekolekcijas. Tuomi žinoma jie teikia labai gražaus pavyzdžio kitiems katalikams, bet teikia progos susidomėti ir nekatalikams. Čekai ir Slovakai katalikai irgi čina prie šitokio dvasinio gyvenimo. Dieve duok, kad ir kitos šalys tą gražų pavyzdį pasektų!

— Nesenai Leitmeritz mieste įvyko tarptautinis katalikų kongresas, kurio svarbiausia užduotis buvo rūpintis savo misijomis, kaip savoje tėvynėje, taip ir stambeldžių kraštuose, ypatingai Rytų šalyje. Seimas padarė keleta svarbių nutarimų misijų naudai. Žymėtina, kad dalyvių tarpe buvo didelis skaičius pasauliečių šviesuomenės.

ISPANIJA. — Palaimintos Marijonos kunas per 300 metų nesupuvo.

Palaiminta Marijona nuo Jėzaus gimė Ispanijoje 1565 m., Madrido mieste. Nuo pat jaunystės buvo labai dievota. Paskiau įstojo vienuolijon ir atsižymėjo dideliu uolumu ir pasišventimu tarnavime ligoniams ir apleistiems. Dar gyvenant šiame pasaulyje žmonės skaitė ją už šventą. Numirė 1624 m. Po 40 dienų nuo jos mirties atidarė jos karstą. Tuomet išrodė kaip ramiai sau mieganti ir nei jokio ženklų nebuvo, kas liudytų, kad yra mirusi. Paskiaus dar keleta kartų buvo karstas atidarytas ypatingai metais: 1627, 1704, 1765, 1788. Visada atrasdavo, kaip ir 1924 m. taip pat ramiai gulinti. Komisija sudaryta iš trijų daktarų su profesoriumi Tomasu Maestru apveizėjo jos lavoną ir atrado, kad per 300 metų stebuklingai užsilaiko. Kunas yra taip gerai

užsilikęs, kad dar žymu ženklai plakimosi nuo apsimarinimo. Šv. Bažnyčia paskyrė ją tarp palaimintų 1788 metais.

NORVEGIJA. — Šitoji šalis, kaip ir aplinkinės valstybės, yra grynai protestantiška. Bet katalikybė jau pradeda žymiai reikštis, ypatingai šviesuomenės cilėse. Daug katalikybės idejai plėsti prisideda ponis Sigrid Undset. Jinai yra baigusi aukštuosius mokslus ir pasižymėjusi raštijoje. Už savo puikius veikalus p. Sigrid Undset 1925 metais yra gavusi Nobelio dovaną. Jinai buvo gimusi ir išauklėta protestantų tikyboje, bet 1924 metais priėmė katalikybę ir jos plėtimui jau yra daug pasidaravusi. Šiandie spauda yra didžiausia pasaulio jėga. Todėl reikia tikėtis, kad mokslininkai sklandžiai valdą plunksną katalikybės naudai gali daugiausia padėti, ypatingai protestantiškuose kraštuose, kur ta mintimi daugiausia įdomaujasi šviesuomenė. Paprastai gi šviesuomenę seka praščiokai, kurie tikėjimo pamatinių skirtumų mažai tepažįsta, bet visa taiko gyvenimui; žiuri kaip kiti mokytesni ir garbingesni už juosius kad gyvena. Einant šiuo keliu galima laukti sėkmingų reiškinių.

LIBANAS. — Naujosios Libano respublikos prezidentu išrinktas Karolius Debbas. Jisai yra baigęs Beirute šv. Juozapo universitetą. Naujam prezidentui pagerbti minėto universiteto alumnai, jo draugai, suruošė jam puotą, kurioje dalyvavo daug katalikiškosios diduomenės ir keletas profesorių vienuolių. Toksai apsiereiškimas Libano respublikoje yra labai naudingas katalikams ir be abejo neliks be pasekmių.

OLANDIJA. — Ostende mieste, kuris yra vienas didžiųjų olandų uostų, įvyko jurių pašventimo apeigos. Tai buvo įspudingos ir gražios iškilmės. Jaunieji žuvininkai luotuose buvo gražiai pasipuošę tautiškais savo luomui tinkamais rubais. Kas metai šitos apeigos sutraukia daugelį žmonių ir visumet pakelia vietinių gyventojų kaip tautinę taip ir tikiškinę dvasią.

Lietuvos Žinios

Audra suardė trobėsius. Gustaičiai. (Mariamp. apskr.) Nematytas vėšulas audrai kilus suardė naktį iš 21 į 22 rugp. d. J. Gievičiaus klėtį ir tvartą. Vėšulo sukuryš ėjo 300 metrų pločiu, rovē medžius, išdraskė javų rikes. Griuvančios kleties stulpas prakirto miegojusiam tenai Gievičiui galvą; jo žmona ir 3 metų mergaitė paliko neliestos, nors lova subyrėjo į skeveldras. Klėtis buvo naujai statyta. Tvar-tui griuvant gyvuliai išliko sveiki, tik vienas paršiukas užmuštas.

Kitų ukininkų trobėsių vėšulas neužkludė. Šioje apielinkėje tokia audra tai pirmas atsitikimas.

Misijos. Daukšiai. Rugp. 22-24 d. per Kun. Marijonų Misijas lankėsi labai daug žmonių, nors buvo blogas oras. Ypatingai daug buvo matyti jaunimo. Žinoma, nebe to, kad nebūtų pasitaikę ir tokių, kurie nemoka padoriai elgtis viešojoje ir šventojoje vietoje.

Matant gerų katalikų didelius burius džiaugiasi kiekvienas, kad gyva Lietuva!

Kaunas. Šaukiama kariuomenėn gimusieji antrame 1905 metų pusmetyje. Šaukiamieji turi stoti Alytaus apskr. — nuo 15 rugs. iki 15 spalio, Mariampolės apskr. — nuo 16 rugs. iki 15 spalio, Seinų apskr. — nuo 7 iki 15 spalio, Šakių apskr. — nuo 1 iki 15 spalio.

Šaukimo metu uždrausta pardavinėti svai-galus.

Šį pusmetį užprotestuota už 17 milijonų litų nesumokėtų į laiką vekselių. Pernai per tą pat laiką buvo beveik dvigubai mažiau.

Per šių metų 7 mėnesius Lietuvoje degtinės išgerta 2.640.026 litrų ir 95.145 litrai spirito, viso už 21.137.768 litus. Neskaitant įvežamųjų iš užsienio. Spirito šmugelis labai plečiaisi.

Vėl deryboms su Vokietija dėl prekybos reikalų paskirta delegacija. Šiuokart į delegaciją įeina pp. Purickis, Fledžinskis ir Vosylis.

Papildomi baudžiamieji įstatymai bausmėmis prieš tuos, kurie mėgintų linus ir kanapes falsifikuoti.

Naujakuriams nuosavybės dokumentai bus duodami iš eilės ir visi gavusieji žemės, bus jais apdalyti už dviejų metų.

Valstybės teatre vis dar tebeceina nesantika tarp buvusių artistų ir naujos valdžios paskirtos direkcijos.

Savivaldybių atstovų suvažiavimas, skirtas rugs. 17-18 g., nukeltas ant rugs. 20-21 d. nes pirma skirtomis dienomis pasitaiko žydu šventė, vad. "teismo diena".

Vyriausybė ruošia švenčių įstatymo pakeitimą, kad žydai nebūtų verčiami sekmadienių švęsti.

Vidaus reikalų ministeris p. Požėla, pareiškė, kad dabar Lietuvoje nesą tokių, kurie neturėtų darbo. Jus, kurie neturite Lietuvoj darbo džiaugkitės: ponas ministeris pasakė, kad jusų nėra...

Per 7 mėnesius šių metų Lietuva pirkto iš užsienio įvairių prekių už 128 mil. litų, pardavė į užsienį už 145 mil. litų.

Giedraičių, Musninkų, Širvintų ir kitų vietų lietuviai protestuoja prieš dabartinės valdžios steigiamas ir remiamas lenkų mokyklas.

Šiais metais naujai stojančių į Liet. Universitetą prašymų paduota 595.

Lenkų aeroplanai kažko pamėgo skraidyti ant Lietuvos ir buvo pasirodę Utenoj ir Labanoriuose.

Mariampolė. Rugs. 5 d. socialistų šventėje K. Boruta vadino dvasiškią ir visus karininkus "didžiausiais žmogžudžiais ir plėšikais." Vaidunas koliojo socialistinį ministerį Požėlą. Genius reikalavo išmesti tikyba iš mokyklos ir įvesti socializmą. Visi priėmė nutarimą ruošti prie revoliucijos. Policija nieko nedarė. — Pabėgusieji iš kalėjimo Bartininkutis ir kiti sugauti. Boruta ir kiti "revoliucijos draugai" vaikščioja laisvi. "Šaltinis".

MUSŲ DARBAI

LAISKAS IŠ EUROPOS.

Tėvai Marijonai darbuojasi gana sekmingai ne tiktai Amerikoje, bet ir Baltijos valstybėse. Kun. Meškauskas rašo mums iš Latvijos: "Taisome vienuolyną. Kun. Skrinda ir kun. Valpetrs važinėja su misijomis arba rekolekcijomis po parapijas. Aš dažniausia sėdžiu namieje ir rupinuosi vienuolyno naminiais reikalais... Dabar biblistai ir į Latviją atvyko ir platina biblijas rusų ir latvių kalboje. Katalikai mažai jaisiais įdomauja, bet protestantai ir rusai jų klauso, nors ir jų tarpe jie neturi jokio pasisekimo.— Labai džiaugiuosi, kad pasisekė Chicago Eucharistinis kongresas. Labai bučiau dėkingas, kad prisiustumėte keleta atvaizdų, jeigu jų turite"...

Iš Lietuvos rašo amerikiečiams gerai žinomas ir jų mylimas kun. Andziulis: "Pas mus darbas eina plačia vaga, tik darbininkų mažai. Bet, ačiu Dievui, jaunuolių turime gražių. Jeigu neišblaškys politinės audros tai, palukėjus kokią dešimtį metų, darbininkų priaugs. Pas mus pastaruoju laiku stoja daug vaikinių. Jų tarpe yra ir tokių, iš kurių galima daug tikėtis... Jo Ekscelencija Arkivyskupas Karevičius jau yra padaręs apžadus. Jis klauso su mumis išpažinčių, sako draugijoms pamokslėlius, net buvo pas porą ligonių. Marijonai įsikūrė namą Ukmergėje. Mes užėmėme tėvo Kazimiero (kapucino) apleistą gužtelę. Bažnytelė, nors apleista, bet murinė, gana graži. Gyvenamasis namas medinis, jau senas, apšiupėjęs. Apie 4 margai sodno. Vieta yra vidury miesto. Patsai miestas didesnis ir gražesnis už Marijampolę... Laukiame iš Amerikos pargrįžtant savo keleivių"...

Ne tiktai kitose valstybėse Tėvai Marijonai smarkiai dirba tarp savųjų, bet ir Amerikoje. Iki šiol daugiausia jie kreipė dėmesio į spaudą, leisdami dienraštį "Draugą" ir savaitraštį "Laivą", neskaitant knygų, kurias

spausdindavo savo priežiūroje. Dabar didesnę savo spėkų dalį pakreipė į kitą dirvą — tai mokslas.

Vienas svarbiausių trukumų mūsų išeivijoje buvo stoka aukštesnės mokyklos bernaičiams. Ačiu Dievui, šandie jau yra kuomi pasididžiuoti. Žmonės sako, kad "pradžia yra sunki", "pradžia darbą gaišina". Be abejo, tai tiesa. Bet sunkumai, kuriuos tenka naujoje kuryboje sutikti, lavina žmogaus sumanumą. Taip ir šitie pirmutiniai bandymo metai bus ne lengvi; teks pavargti. Vienok malonu pavargti, kuomet matai, kad tai eina mūsų tautos gerovei. Palankių remėjų padedami šandie jau turime 35 jaunikačius lietuviškoje bernaičių kolegijoje. Todėl ir toji, nors sunki, pradžia lemia gražią ateitį mūsų išeivijai Amerikoje. V.

Remėjai:

Kun. P. Jakštys už parduotas kun. Židaniavičiaus knygutes	\$5.00
Salutienė, Shenandoah, Pa.	3.00
A. Miliauskas, Shenandoah, Pa.	3.00
A. Norkevičienė, Shenandoah, Pa.	3.00
G. Grendienė, Lowell, Mass.	3.00
A. Paulosky, Minersville, Pa., ...	3.00
D. Viselgienė, Cumbola, Pa.	3.00
O. Gibavičienė, Minersville, Pa.	3.00
S. Smalskis, Port Carbon, Pa.	3.00
O. Miloševičienė, Chicago, Ill.	3.00
A. Apanavičius, Worcester, Mass.	2.00
Pr. Lukošius, Schenectady, N. Y.	3.00
J. Sukackienė, "	3.00
P. Paskočius, z "	3.00
J. Žalkauskas "	3.00
J. Kinta "	3.00
M. Bagdonas "	3.00
P. Urba, Scotia, N. Y.	3.00
A. Vilbikaitė, Detroit, Mich.	3.00
M. Daraškevičienė, "	3.00

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Aukotojams nuoširdžiai ačiu. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kiek kartų galima tuos šventųjų metų atlaidus įgyti? *J. M.*

ATSAKYMAS. — Šventųjų metų atlaidus galima įgyti du kartu per 1926 metus. Pirmą kartą įgytus atlaidus galima aukoti už save arba už vėles, skaiestykloje kenčiančias. Antrą kartą įgytus atlaidus tegalima aukoti vien už vėles, skaiestykloje kenčiančias.

KLAUSIMAS. — Ar lankant bažnyčias šventųjų metų atlaidams įgyti reikia pėsčiam jas lankyti? *R., Aurora, Ill.*

ATSAKYMAS. — Tai priklauso nuo paties žmogaus koku būdu jisai nor jas lankyti. Pėsčiam eiti yra nuovargio ženklas. Tą nuovargį žmogus gali aukoti Dievo garbei ir tokiu būdu bus geras darbas. Bet jisai gali važiuoti arba kad ir orlaiviu lėkti, jeigu tiktai turi užtektinai lėšų.

KLAUSIMAS. — Ar yra nuodėmė,

kuomet žmonės bėga šliubo žiurėti į bažnyčią ir vieton pasimelsti, juokus dirba ir kruopas barsto ant jaunavedžių.

A. B., Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Eiti šliubo žiurėti nuodėmės nėra. Bažnyčioje juokus krėsti yra didelė nuodėmė, nes tuomi neatidudama garbės Išganytojui, pasislėpusiam Švenčiausiam Sakramente. Bažnyčia, reikia neužmiršti, yra Dievo namai ir todėl tinkamai reikia elgtis. Kruopas ant jaunavedžių barstyti yra laukinių žmonių paprotys. Kas neturi jokio išauklėjimo, jo jokios mandagumo taisyklės nevaržo. Vestuvių metu namieje tokius juokus padaryti yra leistina, kaip pavyzdžiui rugiaputei pasibaigus vandeniui aplieti. Bet bažnyčioje išauklėti žmonės tokių kvailybių nedaro, nes tai nemandagu ir nuodėminga.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24th, 1922.

Or "Laivas" (The Ship) published Weekly at Chicago, Ill., for October 1st, 1926, State of Illinois, County of Cook.

Before me, a Notary Public in and for the county of aforesaid, personally appeared Rev. V. Draugelis, who having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the manager of the "Laivas" and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required, by the Act of August 24 1922 embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are:

Publisher: Marian Fathers, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Editor: Rev. Dr. J. Navickas, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Managing Editor: None.

Business Manager: Rev. V. Draugelis, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

2. That the owners are: Marian Fathers, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

3. That the known bondholders mortgages and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds mortgages, or other securities are: none.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder of security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other

fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

Rev. V. Draugelis
Sworn to and subscribed before me this 23rd day of September, 1926
Marie R. Judickas
Notary Public

(May commission expires Feb. 9th, 1930).

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai diena, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.